

РЕШЕНИЕ

№ 5846

гр. София, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **10512** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б и чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „ДАВЕКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1574, район „С.“, [улица], вх. 1, ет. 3, срещу Ревизионен акт (РА) рег. № СФР20-РД77-25 от 03.04.2020 г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (РСВ) към дирекция „Общински приходи“ (ОП) възложил ревизията и Д. В. В. на длъжност „главен инспектор“ в отдел РСВ към дирекция ОП - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА20-РД28-29 от 03.08.2020 г. на кмета на Столична община (СО) относно установени задължения и лихви за просрочие върху тях общо в размер на 706 755,88 лв., от които данък недвижими имоти (ДНИ) - 89 824,86 лева, лихви ДНИ - 27 461,44 лв., такса битови отпадъци (ТБО) - 459 716,34 лева и лихви ТБО в размер на 129 753,24 лева.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на РА поради неправилно приложение на закона. Оспорва установения размер на публичните му задължения за ДНИ и ТБО, както и предоставянето на услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци. Поддържа, че за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. тези услуги са осъществявани чрез пряко договаряне с правоспособно лице по ЗУО, въз основа на заповеди на кмета на СО по чл.24, ал.3 от Наредба на СОС за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община

(НОАМТЦУПСО), поради което установените с РА задължения са изцяло недължими. Твърди, че неправилно е определена данъчната основа на ДНИ и ТБО въз основа на отчетна стойност на земята от 9 500 000 лв., която не кореспондира със записите по сметка за ДМА 201/1 и оценката на земята в апортното производство и е определена в нарушение на счетоводното законодателство. Визира нарушение на чл.67, ал.1 и ал.4, вр. чл.8, т.3 от ЗМДТ за определяне на ТБО въз основа на данъчна оценка или отчетна стойност на активите за услугата по обработване на битови отпадъци (БО) в депа. Оспорва предоставянето на услугата по почистване на площите за обществено ползване относно собствения му нежилищен недвижим имот – складова база. Претендира за отмяна на РА и присъждане на разноски.

В писмена защита от 03.10.2023 г., чрез адв. Е. А., претендира за определяне на задълженията му съобразно приета при новото разглеждане на делото съдебно-счетоводна експертиза, според която релевантната данъчна основа за облагане с ДНИ и определяне на ТБО са данъчните оценки на земята и сградите, изчислени съобразно Приложение № 2 към ЗМДТ, при действителна отчетна стойност на земята от 594 000 лв., а на сградите - 1 166 540 лв. Поддържа, че салдото по подсметка 201/2 е формирано от преоценъчни разлики, получени при обезценката на активите - след намаляване на стойността на ДМА с решението на СД на „Давекс“ ЕАД от 20.11.2010г., поради което намира за неправилно становището на ответника за наличие на подобрения върху земята в размер на 9 405 000лв. по подс-ка 201/2, които се сумират със салдото по подс-ка 201/1, за да се получи отчетната стойност на земята. Поддържа, че дължими са разликите между определените въз основа на данъчните оценки стойности на ДНИ в ССЧЕ и посочените от администрацията в съобщенията по чл. 23 от ЗМДТ и платени в съответната година данъчни задължения, заедно с втората компонента на ТБО за обработване на отпадъци в депа и вече платените за съответните периоди задължения за ТБО от дружеството, в която част РА следва да бъде изменен, а всички останали задължения, както установени с ревизионния акт, така и посочени в изчисленията на вещото лице по ССЧЕ се явяват недължими.

Ответникът кмета Столична община, оспорва жалбата чрез юрк. Д..Подробни съображения излага в писмени бележки от 05.10.2023 г. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид и обсъди наведените от страните доводи във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството е по реда на чл.226 от АПК, след като с Решение № 9930 от 07.11.2022 г. по адм.д. № 10845/2021 г. на ВАС, VIII отделение, е отменено частично Решение № 2480 от 13.04.2021 г. по адм.д. № 8570/2020 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. Указанията на касационната инстанция касаят установяване на действителната отчетна стойност по смисъла на пар.1, т.17 от ДР на ЗМДТ на процесния нежилищен недвижим имот, собственост на „Давекс“ ЕАД. Компетентността на органите, издали ЗВР, РД и РА, както и приложението на чл.109, ал.1 от ДОПК, са били предмет на инстанционен контрол, поради което не следва да се обсъждат.

Не е спорно, че "Давекс" ЕАД е придобило чрез апорт, вписан в Службата по вписванията при СРС, нежилищен имот - складова база, находяща се в [населено място],[жк], [улица] (сега [улица]), състояща се от 46 000 кв. м. терен и 4 500 кв. м.

застроена стопанска площ, която включва 5-етажна складово - административна сграда, две едноетажни пристройки към нея, склад - халета и съоръжения - сондажен кладенец, бункер, асфалтови, площадки, бетонови алеи, находящи се в границите, обособени от съществуващата масивна ограда.

Стойността на апортната вноса възлиза на 9 595 500,00 лв. съгласно тройна съдебна експертиза по гр. дело № 1132/1998 г. на Софийски окръжен съд. По отношение на имота има подадена декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ от 06.02.2001 г., с която са декларирани земя и сгради с обща отчетна стойност 95 500 лв. С декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ от 08.08.2013 г. същият имот е деклариран с отчетна стойност 95 500 лв. С коригираща декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ от 28.02.2017 г. земята и сградите са декларирани с обща отчетна стойност 193 500,00 лв.

Въз основа на счетоводни баланси и оборотни ведомости приходните органи са приели, че земята е заведена счетоводно по сметка 201 "Земни, гори и трайни насаждения" под инвентарен номер 1 с отчетна стойност 9 500 000,00 лв., която не се променя до края на ревизирания период. Сградите са заведени по сметка 203 "Сгради" като общата им отчетна стойност възлиза на 98 500 лв. При тези данни е прието в РА, че има несъответствие между счетоводните баланси, оборотните ведомости и пазарната оценка при апорта, както и между подадените от дружеството декларации и счетоводните данни. Въз основа на това и на основание чл. 19, ал. 1 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ е прието, че данъчната основа, подлежаща на облагане с ДНИ, за земята е 9 500 000,00 лв., а за сградите - данъчната им оценка, която по години е, както следва: за 2014 г. - 2 497 706,80 лв.; за 2015 г. - 2 488 202,40 лв.; за 2016 г. - 2 478 699,20 лв.; за 2017 г. - 2 469 195,00 лв.; за 2018 г. - 2 459 808,18 лв. и за 2019 г. - 2 450 670,60 лв., тъй като надвишава отчетната им стойност - 98 500 лв.

Относно ТБО приходните органи са приели, че отчетната стойност е в общ размер на 9 598 500,00 лв. за всяка от ревизираните години 2014 - 2019 г., въз основа на което са определени допълнителни задължения за довносяне. За периода 2014 - 2016 г. е установено, че има сключен договор между "Давекс" ЕАД и "Каменов - МГ" ЕООД с предмет извозване на 4 контейнера за отпадъци месечно за процесния имот. Представени са и подадени от ревизираното дружество декларации по чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУМПСО, както и заповеди на кмета за допускане на свободно договаряне относно извозването на отпадъците. За периода 2017 - 2019 г. са налице същите документи, само че страна по договора с "Каменов - МГ" ЕООД е трето дружество - "Сим Тел" ЕООД, което е подало от свое име декларации по чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУМПСО, по силата на сключен договор с "Давекс" ЕАД.

По приложението на материалния закон:

I. Относно отчетната стойност на процесния нежилищен недвижим имот следва да се съобрази легалната дефиниция по пар.1, т.17 от ДР на ЗМДТ, според който „Отчетната стойност е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане“.

Установява се от Заповед №РД-57-083 от 18.05.2007 г. на областен управител на Област С. (л.60), че процесният недвижим имот е придобит от „Бърт“ АД с договор за приватизационна продажба чрез конкурс от 22.02.1994 г. По-късно имотът става собственост на „Давекс“ ЕАД чрез направена от „Бърт“ АД апортна вноса съгласно Устава на „Давекс“ ЕАД (л.57-59), вписан в Службапо вписванията С. по имотна партида № 78373, вх.рег. № 1765, том II, № 108 от 10.02.2000г.

Съгласно т.4 от МСС 16 ДМА първоначално всеки дълготраен материален актив се оценява по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи. След като жалбоподателят е придобил имота като апортна вноска в капитала си, съдът намира за приложима т.4.7, б.“в“ от МСС 16 – ДМА първоначално се оценяват по оценка, приета от съда, и всички преки разходи по т. 4.1 - когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.

В случая, стойността на апортната вноска възлиза на 9 595 500,00 лв. съгласно тройна съдебна експертиза по гр. дело № 1132/1998 г. на Софийски окръжен съд. По Доклад на оценител на недвижимата собственост за пазарна оценка от м. ноември 1998 г. на обща стойност 9 595 000 лв. деноминирани (класъор 3, л. 315 – 344), като са установени следните стойности: земя 3 000 000 лв. и сгради, машини и съоръжения - 6 595 000 лв.

Съгласно т.7.1 от МСС 16 след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив следва да се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

С Протокол от заседание на Съвета на директорите (СД) на „Давекс“ ЕАД от 15.11.2010 г /класъор 1, л. 310-311/ е приета отчетна стойност на земята на складовата база - терен с площ от 46 000 кв.м. като дълготраен материален актив /ДМА/ на дружеството от 95 000 лв, като нова отчетна стойност по Доклада на оценители на недвижимата собственост, т.е. за отчетна стойност е приета определената ликвидационна стойност в размер на 95 000 лв.

При изпълнение на Протокола и Решението на Съвета на директорите от 15.11.2010 г. с Мемориален ордер /МО/ от 30.11.2010 г. за активи на „Давекс“ ЕАД е осчетоводена сума от 9 500 000 лв, с отчетена разлика от обезценката им от апортната вноска, разпределена както следва:

- по сметка 201/1 „Земи“ - 95 000 лв.;
- по сметка 201/2 „Подобрения, асфалтиране и фонд“ - 9 405 000 лв, отнесена разлика от апортната вноска от обезценката с цитирания Доклад на независимите оценители;
- общо с/ка 201 „Земи /терени/“ - 9 500 000 лв.

С МО от 30.11.2010 г за сметка 203 „Сгради“ са осчетоводени сградите в имота, общо 30 броя, на обща стойност 98 500,00 лв., поради морално и физическо изхабяване, както и действието на други негативни икономически тенденции /загуба от преоценка/, вкл. и реституирани имоти в имота, са приети възстановителни /действителни/ стойности, спаднали под балансвите им такива, на посочената обща сума.

Вещото лице е установило, че за ревизираните периоди сметка 201 (с подсметки 201/1 и 201/2) се запазват, а по сметка 203 Сгради се отчитат амортизации по години.

След настъпили промени с възстановяване на реституирани имоти в територията на складовата база и нова кадастрална карта на имота е извършена преоценка с Доклад за определяне на пазарната стойност и стойност за ускорена продажба или ликвидационна стойност на недвижими активи от независими оценители от 15.11.2010 г. /Преоценка/- Приложения № 1 на л. 75 и Приложение № 7 - л. 84 по делото № 1, с които са определени следните стойности – пазарна оценка по сметка 201 Земи/терени– 594 000 лв., пазарна оценка по сметка 201/1 Земи – 594 000 лв. и пазарна оценка по сметка 203 Сгради – 1 166 540 лв.

Съгласно определението по т.2 от МСС 16 ДМА са установими нефинансови ресурси,

придобити и притежавани от предприятието, които:

- а) имат натурално-веществена форма;
- б) се използват за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели;
- в) се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период.

По силата на т.3.1 от МСС 16 един актив се признава и се отчита като дълготраен материален актив, когато:

- а) отговаря на определението за дълготраен материален актив;
- б) стойността на актива може надеждно да се изчисли;
- в) предприятието очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

Съобразно визираните легални определения съдът намира за правилен от счетоводна гледна точка изводът на вещото лице Г., според който счетоводното записване на ДМА по сметка 201/2 „Подобрения, асфалтиране и фонд“ не е следвало да се извършва, тъй като не отговоря на изискванията на МСС 16 - няма веществен характер. Съдът кредитира т.б от отговора на въпрос №1, според който за данъчни цели по ЗМДТ, като отчетна стойност съгласно Протокол на СД от 15.11.2010 г. би следвало да участват само сметки: 201/1 „Земи“ на и 203 „Сгради“, т.е. без подсметка 201/2 , тъй като отнесените в нея активи не отговарят на определението за ДМА по МСС 16. Изложеното е в съответствие с чл.18 от Приложение № 2 към ЗМДТ, според който подобрения на ДМА са: трайни луксозни настилки (без обикновените мозаични, бетонни и глинени и други плочи); масивни огради (тухлени, бетонни, метални, смесени) и подпорни стени за 1 кв.м (дължина по височина), спортни площадки с трайна настилка, басейни, трайно прикрепени към земята, за паркинги за обществено ползване, каквито не се установяват в процесния нежилищен недвижим имот.

В заключение, следва да се възприеме изводът на вещото лице Г. по задача № 2, че отчетната стойност на имота на „Давекс“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], находящ се в [населено място],[жк], [улица], № 18, към 31.12.2010 год, за периода 2014 год - 2019 год, е в размер на 1 760 540 лева, в т.ч.: по с/ка 201/1 „Земи/терени“ 594 000 лева и по с/ка 303 „Сгради“ - 1 166 540 лева.

По изложените съображения съдът намира за неправилен и незаконосъобразен подходът на приходните органи при СО, които приемат за отчетна стойност на активите числото 9 500 000 лв. (сбора от салдата по подсметки 201/1 и 201/2). Съобразно поясненията на в.л. Г. в о.с.з. на 27.09.2023 г. салдото по подсметка 201/2 е формирано от преоценъчните разлики, получени при обезценката на активите - след намаляването на стойността на ДМА с решението на СД на „Давекс“ ЕАД от 20.11.2010г., което опровергава твърдението на ответника за наличие на подобрения върху земята в размер на 9 405 000 лв. по подс-ка 201/2.

II. Относно ДНИ:

Съгласно чл.19, ал.1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. По силата на чл.21, ал.1 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. Съдът кредитира приета при повторното разглеждане на делото ССЕ, доколкото вещото лице Г. е съобразил визираната законова разпоредба (л.109 при определяне на основата за данъчно облагане е приета по-високата стойност от данъчната основа и отчетната стойност).

Основателен е доводът на жалбоподателя, че при определяне на общия размер на задълженията за ДНИ и ТБО следва се приспаднат платени от дружеството суми за ДНИ и ТБО през годините, които кореспондират на получените от администрацията съобщения, както следва:

за 2015 г. са платени 7 570.30 лв., при изчислени от вещото лице 7667.81 лв. остават дължими – 97.51 лв., ведно със съответната лихва от 54.50 лв.;

за 2016г. са платени 7 552.49 лв., при изчислени от вещото лице 7649.99 лв., остават дължими – 97.50 лв., ведно със съответната лихва от 44.54 лв.;

за 2017г. са платени 7 534.66 лв., при изчислени от вещото лице 7632.17 лв., остават дължими – 97.51 лв., ведно със съответната лихва от 24.74 лв.;

за 2018г. са платени 7 517.04 лв., при изчислени от вещото лице 7614.57 лв., остават дължими – 97.53 лв., ведно със съответната лихва от 14.86 лв.;

и за 2019г. са платени 7 499.93 лв., при изчислени от вещото лице 7597.44 лв., остават дължими – 97.51 лв., ведно със съответната лихва от 4.97 лв.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Възражението на жалбоподателя за недължимост на лихвите е неоснователно.

Видно от установителната таблица на РА за процесните 2015 г. – 2019 г. задълженото лице е внесло суми за лихви, които са значително по-високи от определените от съда, поради което не следва да се определят дължими суми за лихви, а РА да бъде отменен в частта над горепосочените размери на главниците за ДНИ.

III. Относно ТБО:

Спорно е извършването на услугите по чл.62 от ЗМДТ, както следва: 1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;

2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;

3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Приема се безпротиворечиво в съдебната практика (напр. Решение № 1742 от 16.02.2023 г. по адм. д. № 6133/2022 г., I отд. на ВАС), че дължимостта на ТБО не се поражда единствено от наличието на установена в закон правна връзка между недвижим имот и съответния правен субект - чл. 11 ЗМДТ. Законодателят изисква, освен наличието на правна връзка между недвижимия имот и правния субект по смисъла на чл. 11 ЗМДТ, и фактическо прстиране и ползване на услугата в отделните компоненти. С оглед на различното съдържание на трите вида услуги по чл. 62 ЗМДТ и на различните цели, които общината преследва чрез предоставянето им, законодателят е въвел изисквания, които определят кога услугите са предоставени и кога се счита, че са ползвани.

1. Относно услугата по чл.62, т.1 от ЗМДТ сметосъбиране и сметоизвозване и подадени молби по чл. 24, ал.1 от НОАМТЦУПСО:

Не е спорно по делото, че за 2015 г. – 2016 г. „Давекс“ ЕАД е сключило с „Каменов-МГ“ ЕООД договор за осъществяване на сметосъбиране и сметоизвозване, с който изпълнителят се е задължил да извозва по четири контейнера месечно битови отпадъци от територията на складова база, находяща се в [населено място], район С., ул. Проф. Ц. Л." № 18. В

изпълнение на задължението си изпълнителят е предоставил 4 броя контейнери за отпадъци - за хартия и картон, за стъкло, за пластмаса и за общи битови отпадъци. За следващите години от 2017 г. до 2019 г. за процесния имот е сключен идентичен договор, но от името на „Симтел“ ЕООД и за сметка на „Давекс“ ЕАД като възложител.

Това е сторено въз основа на договор от 01.11.2016г., с който „Давекс“ ЕАД е възложил, а „Симтел“ ЕООД е приел, да полага грижи за хигиената на складовата база, като сключва договори с фирма, извършваща услугата по сметосъбирането и сметоизвозването на битовите отпадъци на територията на складовата база, иска и получава разрешения от Столична община по чл. 116 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси, контролира дейността по извозване на отпадъците, извършва разплащания с изпълнителя на услугата по сметоизвозване. Срокът на договора е за 5 /пет /години.

За ревизираните години са издадени заповеди на кмета на СО по чл. 24 от НОАМТЦУПСО, с които се допуска сметосъбирането и извозването на отпадъците от имота, находящ се в [населено място], [улица], да се организира чрез пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, както и заповеди на кмета с адресат изпълнителя на услугата да извършва сметосъбирането от процесния имот на договорен принцип. Услугата е била предоставяна от „Каменов-МГ“ ЕООД, видно от приложенияте в делото товарителници, фактури и платежни документи.

За 2017 г. - 2019 г. заповедите са издадени за собствен на „Симтел“ ЕООД нежилищен имот с адрес [населено място], район С., ул. Проф. Ц. Л." № 18 при условията на договор, сключен с „Каменов МГ“ ЕООД, какъвто не е спорно, че „Симтел“ ЕООД не притежава на територията на СО – район „С.“. Въз основа на приета при първоначалното разглеждане на делото съдебно-техническа експертиза (СТЕ) съдът приема, че имотът, за който са били сключени договорите за сметосъбиране и сметоизвозване за периода 2013г. – 2016 г. от „Давекс“ ЕАД е идентичен с този, за който са били издадени заповеди на кмета на СО по чл. 24 от Наредбата и сключени договори от „Симтел“ ЕООД за 2017-2019 г. Собствеността на процесния недвижим имот не е спорна, както и обстоятелството, че „Симтел“ ЕООД не притежава собствени недвижими имоти на територията на СО район „С.“. В съответствие с договорната свобода съдът приема, че няма пречка жалбоподателят да възложи с договора от 01.11.2016г. на „Симтел“ ЕООД да сключва от свое име, но за негова сметка, договори с фирма, извършваща услугата по сметосъбирането и сметоизвозването по чл.62, т.1 от ЗМДТ.

От характеристиката на ТБО като вид публично задължение за такса, следва, че тя представлява плащане за извършвана от общината услуга и щом услугата по сметосъбиране и извозване на отпадъците от имота се извършва не от общината, а от друго правоспособно лице срещу заплащане и въз основа на издаден от кмета административен акт, не съществува основание за заплащане на такса по първата компонента от услугата по чл.62, т.1 от ЗМДТ. Дължимата е отмяна на РА в тази му част.

2. Относно таксата за ползване на депо за битови отпадъци:

Предпоставка за дължимост на таксата за тази компонента от услугата по чл.62, т.2 от ЗМДТ е общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. С аргумент от разпоредбата на чл.71, т.3 от ЗМДТ се приема, че тази услуга се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци.

С протокол за присъединяване № СФР20-ВК66-130/05.03.2020 г. са присъединени документи, касаещи реалното предоставяне на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения по чл.62, т.2 от ЗМДТ, каквито са подписаните от страна на Столична [община] с „Чистота-Искър“ ЕООД и „Обединение Е.“ ДЗЗД. Въз основа тях са изготвени месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения, чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране и т.н., след което са извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения обслужващи нуждите на населението, издадените фактури и други платежни документи. По вече изложените съображения за процесните години имотът е генерирал отпадъци и същите са събирани и извозвани от „Каменов-МГ“ ЕООД

Ето защо и с оглед доказателствата за наличие на функциониращо депо на територията на Столична община, в която се намира облагаемият обект, съдът приема, че таксата за услугата по [чл. 62, т. 2 ЗМДТ](#) е дължима. В тази част оспорването следва да бъде отхвърлено.

3. Относно услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината по чл.62, т.3 от ЗМДТ.

Налице са сключени от Столична община с "А.С.А. България" ЕООД и "Еф Си Си България" ЕООД за територията на район „С.“ договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване, на улици и други места за обществено ползване“, действащи за ревизираните години. В хода на ревизията са приобщени двустранно подписани между страните ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи, които по надлежния ред са документирани и приобщени с протокол за присъединяване № СФР20-ВК66-130/05.03.2020 г. Въз основа на тях съдът приема, че услугата по чл.62, т.3 от ЗМДТ е предоставена от Столична община на територията на район „С.“.

Жалбоподателят от своя страна се защитава с възражение, че тази услуга не е осъществявана по отношение на собствения му имот. Това обстоятелство се потвърждава от приетата при първоначалното разглеждане на делото СТЕ, която е проследила маршрутите, по които се извършва почистване на обществените площи, за да достигне до извод, че предвиденият маршрут заобикаля процесния имот. Вещото лице е установило, че в някои протоколи това е записано изрично " [улица]от [улица]до ДАП-2-последна спирка на автобус № 9, и до кръстовище с [улица], без тупика от бензиностанция

Петрол до [улица]без да излиза от него", от което е направило извод, че принципно по утвърдените планове за дейностите по почистването *тупикът не се почиства, а също така и площите след него, находящи се на четната страна на [улица]*.

Независимо от установяванията на СТЕ съдът приема, че услугата по чл.62, т.3 от ЗМДТ е предоставена от общината и за нея жалбоподателят дължи ТБО. Това е така, тъй като тази услуга се предоставя от общината, за да гарантира приети от обществото стандарти за поддържане на териториите за обществено ползване, необходими за съвместното съжителство в рамките на съответната територия, включваща поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване. Изложеното следва както от наименованието на услугата „поддържане на чистотата на териториите за *обществено ползване*“, така и от смисъла на обществения договор – да осигури съобразено със съвременните стандарти на развитие на обществото доброволно подчинено на управлението съвместно съществуване на неговите индивиди.

По изложените съображения съдът приема, че таксата за услугата по [чл. 62, т. 3 ЗМДТ](#) е дължима. В тази част оспорването следва да бъде отхвърлено.

В заключение – относно дължимия размер на ТБО:

Основателен е доводът на жалбоподателя, че при определяне на общия размер на задълженията за ДНИ и ТБО следва се приспадат платени от дружеството суми за ДНИ и ТБО през годините, които кореспондират на получените от администрацията съобщения, както следва:

за 2015 г. са платени 1215,20 ТБО, при изчислени от вещото лице 11056.20 лв. остават дължими – **9841.00 лв.**, ведно със съответната лихва от 4617.04 лв., от която следва да се приспадне платената лихва в размер на 76.35 лв. или остава дължима лихва в размер на **4540.69 лв.**, над които суми РА следва да бъде отменен;

за 2016г. са платени 1219,07лв. при изчислени от вещото лице 11091.40 лв., остават дължими – **9872.33 лв.**, ведно със съответната лихва от 3627.53 лв., от която следва да се приспадне платената лихва в размер на 39.97 лв. или остава дължима лихва в размер на **3587.56 лв.**, над които суми РА следва да бъде отменен;

за 2017г. са платени 1935 лв. при изчислени от вещото лице 11091.40 лв., остават дължими – **9156.40 лв.**, ведно със съответната лихва от 2436.11 лв., от която следва да се приспадне платената лихва в размер на 93.63 лв. или остава дължима лихва в размер на **2342.48 лв.**, над които суми РА следва да бъде отменен;

за 2018г. са платени 1935 лв., при изчислени от вещото лице 11267.46 лв., остават дължими – **9332.46 лв.**, ведно със съответната лихва от 1536.74 лв., от която следва да се приспадне платената лихва в размер на 3.03 лв. или остава дължима лихва в размер на **1533.71 лв.**, над които суми РА следва да бъде отменен;

и за 2019г. са платени 1935 лв., при изчислени от вещото лице 11267.46 лв., остават дължими – **9332.46 лв.**, ведно със съответната лихва от 590.93 лв., от която следва да се приспадне платената лихва в размер на 4.57 лв. или

остава дължимата лихва в размер на **585.96 лв.**, над които суми РА следва да бъде отменен;

Съгласно чл.20, ал.1 от НОАМТЦУПСО таксата за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи. След изтичане на законоустановения срок за плащане длъжникът изпада в забава и дължи лихва. Възражението на жалбоподателя за недължимост на лихвите е неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК разноски се дължат и на двете страна по спора.

Обжалваемият интерес е общо 706 755,88 лв. С настоящето решение се установяват дължими задължения за ДНИ, ТБО и лихви общо в размер на 60 612.61 лв., спрямо която сума се дължат разноски на ответника. Съдът намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение в полза на ответника следва да се определи съобразно редакция на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към момента на образуване на съдебното производство, тъй като към този момент жалбоподателят може да прецени евентуален размер на съдебните си разноски, което от своя страна би го мотивирало да подаде или да не подава жалба. При отхвърляне на оспорването за сумата от 60 612.61 лв., дължимото юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. (ред. Д.в. бр.68/2020 г.) е 2348.39 лв. за една съдебна инстанция, а за общо три – **7045.17 лв.** За отхвърлената част от оспорването от 60 612.61 лв., съобразно обжалваемия интерес от 706 755,88 лв., от сторените разноски за вещо лице в размер общо на 500 лв. се дължат **42.88 лв.**

Уважената част от оспорването е в размер на 646 143.27 лв. Жалбоподателят е представил списък с разноски с включени 9700 лв. за адвокатско възнаграждение и 700 лв. депозит за вещо лице. Минималният размер на адвокатското възнаграждение при обжалваем интерес от 706 755.88 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. (ред. Д.в. бр.68/2020 г. към момента на подаване на жалбата) е 9597.56 лв. Заплатеният адвокатски хонорар от 9700 лв. се доближава до минималния и напълно отговаря на действителната фактическа и правна сложност на спора, поради което възражението на ответника по чл.78, ал.5 от ГПК за неговата прекомерност е неоснователно.

Съобразно уважената част от оспорването, на жалбоподателя се дължат разноски, както следва: **8868.11 лв.** за адвокатско възнаграждение и 640 лв. депозит за вещо лице.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, Първо отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ДАВЕКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1574, район „С.“, [улица], вх. 1, ет. 3, срещу Ревизионен акт (РА) рег. № СФР20-РД77-25 от 03.04.2020 г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „РСВ ” към дирекция „ОП“ възложил ревизията и Д. В. В. на длъжност „главен инспектор” в отдел РСВ към

дирекция ОП - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА20-РД28-29 от 03.08.2020 г. на кмета на Столична община, установените задължения за ДНИ за периода 2015 г. – 2019 г., както следва: за 2015 г. за разликата над **97.51 лв.** главница, за 2016г. за разликата над **97.50 лв.** главница, за 2017г. за разликата над **97.51 лв.** главница, за 2018г. за разликата над **97.53 лв.** главница и за 2019г. за разликата над **97.51 лв.** главница, **както и за ТБО, както следва:**

за 2015 г. за разликата над **9841.00 лв.** главница ведно с дължимата лихва за разликата над **4540.69 лв.;**

за 2016г. за разликата над **9872.33 лв.** главница, ведно с дължимата лихва за разликата над **3587.56 лв.;**

за 2017г. за разликата над **9156.40 лв.** главница, ведно с дължимата лихва за разликата над **2342.48 лв.;**

за 2018г. за разликата над **9332.46 лв.**, ведно с дължимата лихва за разликата над **1533.71 лв.**

и за 2019г. за разликата над **9332.46 лв.**, ведно с дължимата лихва за разликата над **585.96 лв.**, или **общо за сумата от 646 143.27 лв.**

ОТХВЪРЛЯ оспорването в останалата част общо за сумата от 60 612.61 лв.

ОСЪЖДА „ДАВЕКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1574, район „С.“, [улица], вх. 1, ет. 3, да заплати на Столична община, сторените в производството разноси за три съдебни инстанции общо в размер на **7045.17 лв.**

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ДАВЕКС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1574, район „С.“, [улица], вх. 1, ет. 3, сторените в производството разноси в размер на 8868.11 лв. за адвокатско възнаграждение и на 640 лв. депозит за вещо лице.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: